

20 GCS-BBR 02

Uitspraak van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot de Bedrijfsregeling Brandregres (BBr 2014)

Betreft: Opstal/WAM-verzekering

Partijen:

Partij A, WAM-verzekeraar van een personenauto, bestuurd door partij X,

en

Partij B, gebouwverzekeraar van de Vereniging van Eigenaren.

Partijen hebben zich ter verkrijging van een bindend advies van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen hen is gerezen.

Feitelijke gegevens

In december 2017 ontstond er schade aan de toegangspoort van de garage van het appartementencomplex van de VvE. Partij X (appartementseigenaar) bracht tijdens het uitrijden van de garage met haar auto deze schade toe.

Partij B heeft als gebouwverzekeraar van het appartementencomplex de schade aan de toegangspoort vergoed. Partij B heeft vervolgens partij A aangesproken om als WAM-verzekeraar van de auto de schade te vergoeden.

Het geschil

Partij A stelt zich op het standpunt dat de BBr verhaal onmogelijk maakt. Uit de BBr blijkt dat een brandverzekeraar de schade op een particulier alleen kan verhalen indien er sprake is van een aanvarings- of aanrijdingsschade, tenzij de schade is veroorzaakt door een huurder, pachter, lessee, bruiklenner en bewaarnemer van de beschadigde zaak. Zo is het voor een brandverzekeraar op grond van de BBr niet mogelijk om een aanrijdingsschade op een huurder te verhalen. De achterliggende gedachte hiervan is dat een brandverzekering van de verhuurder mede is afgesloten in het belang van de huurder en de huurder betaalt ook mee aan de premie van deze brandverzekering. Dat schades niet verhaald kunnen worden op huurders komt mede voort uit het feit dat de relatie van de huurder met de verhuurder die voortvloeit uit de woonsituatie van duurzame aard is. Het uitoefenen van verhaal zou deze relatie kunnen verstoren.

Een regresverbod op de appartementseigenaar is niet letterlijk in de regeling opgenomen. Voor het regresverbod uit de BBr op een huurder gelden wel exact dezelfde argumenten als die voor een appartementseigenaar. De brandverzekering van de VvE is ook in het belang van de VvE-leden afgesloten. De VvE leden betalen, net als huurders, in de maandelijkse bijdrage voor de VvE ook mee aan de premie voor de brandverzekering. De relatie van de appartementseigenaar met de VvE is bovendien vergelijkbaar met die van de huurder met de verhuurder. Een appartementseigenaar dient daarom gelijk te worden gesteld met een huurder, waardoor de schade op grond van de BBr niet verhaald kan worden op een appartementseigenaar.

Partij B stelt primair dat namens de VvE regres wordt genomen op partij A als WAM-verzekeraar. De VvE is de eigenaar van het complex en de verzekerde van partij B. Op grond van artikel 6 WAM bestaat een rechtstreeks verhaalsrecht op partij A. De WAM-verzekeraar valt niet onder het regresverbod van de BBr 2014.

Subsidiar stelt partij B dat een individuele appartementseigenaar niet gelijk kan worden gesteld aan een huurder in de zin van de BBr 2014. In artikel 3 van de BBr is opgenomen dat het wettelijk recht van verhaal onbeperkt van toepassing blijft ter zake van aanrijdings- en aanvaringsschade of ter zake van schade veroorzaakt door luchtvaartuigen, tenzij de schade is veroorzaakt door huurders, pachters, lessees, bruikleners en bewaarnemers van de beschadigde zaak. Dit betreft een limitatieve opsomming en de WAM-verzekeraar valt hier niet onder, evenmin als een (appartementseigenaar). Daarnaast stelt partij B dat de relatie tussen appartementseigenaar en VvE niet gelijk kan worden getrokken met de relatie tussen een verhuurder en huurder.

Overwegingen van de commissie

De commissie heeft kennisgenomen van de aan haar voorgelegde stukken.

Allereerst stelt de commissie vast dat de BBr 2014 op dit geschil van toepassing is. De vraag die de commissie vervolgens dient te beantwoorden is of een appartementseigenaar valt onder de uitgezonderde partijen waarop aanrijding- en aanvaringsschade of schade veroorzaakt door luchtvaartuigen niet verhaald kan worden. De in artikel 3c van de BBr 2014 opgenomen opsomming van partijen is limitatief. De ontstaansgeschiedenis van de BBr noch de objectieve uitleg van de bewoordingen van de BBr inclusief de toelichting die daarvan onderdeel uitmaakt, geven de commissie aanleiding om de opsomming uit te breiden.¹

De commissie merkt op dat voor een dergelijke uitbreiding des te minder reden is nu het civiele recht, met name artikel 7:962 lid 3 BW, in veel gevallen de mogelijkheid van verhaal op een aansprakelijke partij al beperkt. Of in het onderhavige geval verhaal op de appartementseigenaar strandt op grond van dit subrogatieverbod, is een vraag die buiten de bevoegdheid van de commissie valt en die daarom verder buiten beschouwing zal blijven.

Ten overvloede wijst de commissie erop dat het feit dat een WAM-verzekeraar niet zelf een in artikel 3c genoemde partij is, er niet aan afdoet dat dit artikel aan verhaal op een WAM-verzekeraar in de weg kan staan. Bepalend is of de verzekerde van de WAM-verzekeraar een in artikel 3c genoemde partij is. In het bevestigende geval kan ook niet op de WAM-verzekeraar verhaald worden. Het rechtstreeks vorderingsrecht van artikel 6 WAM doet daar niet aan af.

Conclusie

De commissie geeft als bindend advies dat de hoedanigheid van appartementseigenaar niet valt onder de in artikel 3c van de BBr 2014 genoemde uitzonderingssituaties.

Aldus is beslist op 22 september 2020 door mr. J.G.R. de Jongh (voorzitter), mr. W.J. van Driel en mr. J.G. Hoekstra, leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. M. Beugel, secretaris.

mr. J.G.R. de Jongh
voorzitter

mr. M. Beugel
secretaris

¹ Zie over de uitleg van de BBr ook HR 16 mei 2003, ECLI:NL:HR:2003:AF4621 en HR 27 februari 2004, ECLI:NL:HR:2004:AN9402.